

## INFORME 14/2024 SINDICATURA DE COMPTES DESPESES DE PERSONAL DELS CENTRES PENITENCIARIS, EXERCICI 2021

Un cop analitzat l'informe elaborat per la Sindicatura de Comptes (podeu accedir-hi [aquí](#)) a **ACAIP** ens veiem obligats a denunciar que la lamentable situació que descriu aquest informe no ha fet més que empitjorar des de l'any 2021 (en què es realitza l'auditoria) fins ara.

En aquest informe també es citen les lleis i acords incomplerts de manera sistemàtica i perllongada en el temps pel departament, que ens ha obligat a interposar denúncies per poder aconseguir el compliment dels drets en elles reconegudes en l'àmbit judicial. Com ja sabeu, aquests processos no són curts en el temps, però estem aconseguint sentències favorables en casos de retorns de la segona activitat i gaudiment de permisos. Situacions que es donen amb la complicitat dels sindicats majoritaris des de fa molts anys.

El més vergonyós és que el seu informe de justificació fa culpables als treballadors penitenciaris de la situació per l'absentisme laboral i ens compara amb altres cossos com mossos d'esquadra, bombers, o agents forestals, que si tenen accés a una segona activitat digna i a la jubilació anticipada.

Ja hem manifestat anteriorment el nostre convenciment que fa anys els treballadors del departament ens sentim tractats amb una absoluta falta de respecte, i no entenem com els nous responsables de la Conselleria no han pres ja la decisió de substituir les persones que ens han portat a aquesta situació insostenible, demostrant la seva incapacitat d'exercir el càrrec que ocupen.

L'administració continua abusant de manera execrable de la provisionalitat al nostre col·lectiu, amb el greuge que això comporta per a tots nosaltres. Feta la consulta al portal de transparència, sabem que en aquests moments ja n'hi ha més de 1600 Comissions de Servei al nostre departament, per descomptat la major part d'elles tenen més de dos anys de duració.

Des de l'any 2010 fins ara només s'han convocat dues oposicions de Tècnics Especialistes en Serveis Penitenciaris (en catorze anys!). Els processos d'estabilització no han servit pas per minorar el nombre d'interins que hi ha treballant als centres penitenciaris, que continuarà augmentant, donat que hi ha nous processos de borsa actius en aquests moments.

Incomprensiblement, tenim ja fa més de dos anys, centenars de companys funcionaris de carrera amb "assignació provisional" amb totes les limitacions, professionals i personals que això comporta.

Han passat nou anys de la convocatòria de l'anterior concurs de trasllats. Treballar a presons en molts casos s'assembla ja a pagar una condemna. Per nosaltres resulta intolerable.

És molt dolorós constatar que aquesta lamentable realitat que sofrim els treballadors, resulti tan favorable als sindicats representatius, que segueixen, tan feliços ells, preparant (i

cobrant, és clar) oposicions que mai arriben, formacions per puntuar més als concursos (que tampoc tenim), i participant de manera activa en aquest despropòsit d'organització que ens toca

patir. Reunions per anar despistant al personal, i res més. Ni jubilació anticipada, ni regulació coherent de segona activitat, ni agents de l'autoritat, ni formació com Déu mana, ni res de res. Anar passant el temps al sofà de casa seva, això sí que els importa.

Insistim que ara tenim nous responsables a la conselleria i al departament. Tant de bo que l'Honorable Senyor Ramon Espadaler Parcerisas com la Sra. Elena Pérez Fernández siguin capaços de valorar de manera crítica l'informe de la Sindicatura de Comptes, comparar exhaustivament la situació plasmada en el mateix amb la que vivim actualment, i després de depurar-ne responsabilitats, facin un gir de cent vuitanta graus a les polítiques de recursos humans que anem sofrint des de fa tants anys, que a més, són les úniques responsables d'aquesta alta taxa de baixes mèdiques, que semblen voler utilitzar per a justificar la seva pèssima gestió, quan realment són la prova més clara d'aquesta.

Necessitem urgentment professionalitzar i dignificar el nostre col·lectiu professional; oposicions cada any o com a molt cada dos, per a disposar de prou personal per executar una tasca tan complexa com la nostra amb les màximes garanties de seguretat. Necessitem concursos de trasllats anuals, per tal d'afavorir la nostra conciliació familiar. Necessitem formació apropiada a la nostra tasca i promoció professional. Necessitem una 2a activitat raonable per aquells treballadors que això ho sol·licitin, i arribar a la jubilació en un estat físic que ens permeti gaudir-ne. Per tot això, treballem a **ACAIP**.

Marta R.  
Coordinadora ACAIP Catalunya  
Barcelona, a 8 de novembre de 2024